

Sygn. akt III Ca 701/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt I C 895/13

oddala apelację.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 701/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. we W. wniósł do Sądu Rejonowego w Lublinie pozew o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego M. B. kwoty 1.216,25zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że pozwany 7 czerwca 2010r. zawarł z Bankiem umowę kredytu gotówkowego, zobowiązując się spłacać należność w miesięcznych ratach. W związku z rażącym naruszeniem przez pozwanego warunków umowy - brakiem spłaty bank wypowiedział umowę kredytu i po upływie okresu wypowiedzenia kredyt stał się natychmiast wymagalny w całości. Mimo upływu wyznaczonego terminu spłaty zadłużenia, pozwany nie uregulował swoich zobowiązań i to mimo monitów i wezwań do zapłaty, co otwiera drogę do wystąpienia na drogę sądową.

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał jej rozpoznanie Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Wyrokiem zaocznym z 30 października 2013r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim oddalił powództwo (...) Bank S.A. we W. przeciwko M. B. o zapłatę.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że strony wiązała umowa kredytowa nr (...) z dnia 7 czerwca 2010r., mocą której bank udzielił powodowi kredytu w łącznej kwocie 2.474,38zł zobowiązując go do spłaty zadłużenia w miesięcznych ratach. Ostateczny termin spłaty zadłużenia strony w umowie określiły na 7 czerwca 2013r.

Na dzień 21 marca 2013r. zaległości pozwanego wynosiły: 972,69zł z tytułu kapitału, 160,06zł z tytułu odsetek oraz kwota 83,50zł kosztów monitów.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, że z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika, aby umowa kredytu leżąca u podstaw dochodzonych należności została wypowiedziana, a co za tym idzie czy ewentualne zadłużenie zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Powód poza twierdzeniami podnoszonymi w pozwie, nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tej tezy - wbrew obowiązkowi z art. 6 k.c.

Przedłożone przez powoda dokumenty w postaci umowy kredytowej oraz tabela opłat i prowizji oraz zestawienia wpłat dokonywanych przez pozwanego w okresie od 17 czerwca 2010r. do 11 września 2012r. nie wykazują wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Każdy z przedstawionych przez powoda dokumentów wskazuje na inną kwotę, w związku z czym Sąd nie był w stanie ustalić, jaka część z tej kwoty została przez pozwanego spłacona i z jakiego tytułu powstały ewentualne zaległości.

Apelację od tego orzeczenia wniósł powód zarzucając naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez nierozpatrzenie dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego; art. 245 k.p.c. poprzez nieuznanie dowodów przedłożonych przez powoda za dowody prywatne; art. 316 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie za podstawę wyrokowania stanu rzeczy istniejący w chwili wniesienia pozwu oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie przyczyny odmowy wiarygodności dowodom przedstawionym przez powoda.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego M. B. na rzecz powoda kwoty 1.216,25zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych liczonych od kwoty 972,69 zł od dnia 22 marca 2013r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 160,06 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, względnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Art. 505¹ § 1 k.p.c. jest przepisem szczególnym do art. 387 § 1 k.p.c. Zatem, jeżeli Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe unormowania, Sąd Odwoławczy dokonując oceny całości ustaleń i oceny prawnej uznał, że apelacja powoda jest nieuzasadniona i jako taka nie może odnieść w żadnym zakresie oczekiwanego skutku.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Z tych też względów ustalenia faktyczne Sądu I instancji Sąd Odwoławczy przyjął za własne.

Łączący strony stosunek prawny stanowił umowę o kredyt konsumencki w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001r. Nr 100, poz. 1081), a które to przepisy są stosowane do ustalonego stanu faktycznego na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2011r. Nr 126, poz. 715 z późniejszymi zmianami).

Strony w umowie zawartej w dniu 7 czerwca 2010r. nr (...) ustaliły, że pozwany zobowiązuje się do spłaty kredytu (2.478,38 zł) udzielonego mu zakup następujących towarów: notebook L. (...), radia samochodowego P. (...) oraz drukarki H. (...) w 36 ratach płatnych do 7 każdego miesiąca począwszy od lipca 2010r. (35 rat po 94,66 zł, a ostatnia rata w wysokości 94,50 zł).

Zgodnie z art. 14 1 ustawy o kredycie konsumenckim z 2001r., jeżeli konsument nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, kredytodawca może wypowiedzieć umowę po uprzednim wezwaniu konsumenta, w trybie określonym w umowie kredytowej, do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Termin wypowiedzenia umowy nie może być krótszy niż 30 dni.

Warunki wypowiedzenia umowy zostały zawarte w pkt III.2 umowy z dnia 7 czerwca 2010r. Zgodnie z nim, niedopełnienie przez kredytobiorcę warunków umowy, a w szczególności warunków umowy, a w szczególności nieuregulowanie dwóch pełnych rat umowy o kredyt uprawnia bank do wypowiedzenia umowy o kredyt w terminie 30 dni i postawienie całego kredytu w stan natychmiastowej wymagalności. Wypowiedzenie poprzedzi pisemne wezwanie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni.

Przedłożone przez powoda dokumenty nie wskazują, aby warunki wskazane powyżej zostały dochowane. Z tych też względów Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że powód nie wykazał, aby jego roszczenie stało się wymagalne, a do czego był zobowiązany w świetle regulacji prawnych zwartych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił apelację w oparciu o art. 385 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda